

Exemplarer forsynes saavel med Opsyndets som med Brændeviinsbrænderens Underskrift. Det ene Exemplar forbliver i Brænderiet, hvis Bruger er ansvarlig for, at det til enhver Tid er tilstede i umaculeret Stand, naar det af Brænderiopsynet fordres forevist. Det andet Exemplar tages i Forvaring ved det vedkommende Toldsted eller Brændericontrolsted.

Paa lige Maade forholdes, naar Forandring skeer ved et allerede anlagt Brænderi.

Været eller de af Nytt anskaffede og opmaalte Mæstekar i samme tages under Brænderiopsynets Forsegling, indtil Afgiftserlæggelse er skeet efter § 15.

§ 13.

Naar og saalænge et Brændeviinsbrænderi ikke bruges, er det fritaget for Afgifts-Erlæggelse, og tages da saavel Kjedler som Mæstekar under Brænderiopsynets Forsegling, for hvilken Brændeviinsbrænderen er ansvarlig. Lades ikkun enkelte Mæstekar ubenyttede, blive disse alene at tage under Forsegling, og ere da saalænge fritagne for Afgift.

Det samme gjælder og, naar et hidtil drevet Brænderi ganske eller for en Deel sættes ud af Brug ved alle eller nogle af de paa gjældende Kedsfabers Forsegling (§ 15).

Med Hensyn til Brænderiopsynets Reiser i Anledning af saadanne Forseglinger, forholdes efter § 11, 1ste Paragraph.

§ 14.

Afgiften efter § 3 beregnes alene af de egentlige Mæstekar, hvori Gjæringen foregaaer, for den Tid, hvert Mæstekar staaer til Brugrens Raadighed som uforseglet. Afgiften erlægges, af hvert Mæstekar især, forud, idetmindste for respective 3 eller 4 Døgn, og saaledes, at Afgiftserlæggelsen stedse omfatter et Dagtal, hvori respective 3 eller 4 gaaer op uden Brof.

Efter Udløbet af det Tidsrum, for hvilket Afgift er svaret, maa hverken mæstes eller brændes i Brænderiet.

§ 15.

Naar et Brænderi eller et hidtil forseglet, eller af Nytt anskaffet Mæstekar ønskes sat i Gang, skeer Anmeldelse herom og Afgiftseddel løses ved det Toldsted eller Brændericontrolsted, hvorunder Brænderiet hører, forinden

Mæstning eller nogenformhelst anden til Brændeviinsbrænderen henhørende Handling maa foretages, være sig i Mæstekarrene selv eller i Hjelperedskaberne. Afgiftseddelen bør, indtil Tiden for dens Gyldighed er udløbet, stedse være tilstede i Brænderiet og kunne forevises Opsyndet.

Paa ovennævnte Sted bør og forinden Udløbet af det Tidsrum, for hvilket Afgift er svaret, Anmeldelse skee, om ny Afgiftseddel agtes løst til fortsat Drift, eller eet eller flere af de hidtil drevne Mæstekar ønskes sat under Forsegling (§ 13), bortfjernede eller tilintetgjorte. I Mangel af saadan forudgaaende Anmeldelse, skal Brænderiopsynet være berettiget til at sætte Brænderiet eller de enkelte paa gjældende Mæstekar under Forsegling, indtil ny Afgiftserlæggelse paafølger; og Brændeviinsbrænderen er, foruden den Straf, han efter § 23 maatte være isalben, pligtig at bestride de med Opsyndets Inquisition hos ham i Anledning af den manglende Anmeldelse forbundne Omkostninger (§§ 11 og 13).

§ 16.

Af Formæstekar, Svalebakker, Gjærkar, Mæstkebeholdere, Forvarmere og deslige Hjelperedskaber, saavel som af Kjedlerne med Tilbehør svares ingen særlig Afgift, men Brændeviinsbrænderen skal i Henseende til sammes Brug være underkastet de Controlbestemmelser, som af Finanzministeriet fastsættes.

§ 17.

Under Jagttagelse af de givne Forskrifter skal det staae enhver Brændeviinsbrænder frit at gjøre sig sit Været saa nyttigt, som han vil, i det Tidsrum, for hvilket han af samme har svaret Afgift.

§ 18.

Brændericontrolopsynet skal det være uforement til enhver Tid af Døgnen at udøve den ved paahvilende Control med Afgiftens rigtige Erlæggelse og til den Ende at inquirere saavel i selve Brænderiet som i alle dermed i Forbindelse staaende Localer. I Beboelsesligheder, som ikke staae i umiddelbar Forbindelse med Brænderilocalen, skal det dog kun være tilladt at inquirere i Politiets Medfølge, overeensstemmende med Forskrifterne i Placaten af 27de December 1837 §§ 3—8.